

Kızılgerdanın Okuma Odası

Ebru Mina TOMURCUK

Kızılgerdanın Okuma Odası

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir sabah, tombul turuncu-kırmızı göğüslü bir kızılgerdan, sıcacık yuvasının dışında duruyordu. Cebinde küçük bir kalem olan minik mavi bir önlük giymişti. Kitapları her şeyden çok severdi. 'Kitaplarımı herkesle paylaşacağım,' diye cıvıladı. Böylece büyük meşe ağacının altında minik bir kütüphane kurdu.

Kızılgerdan kitaplarını alçak bir ahşap rafa dizdi. Üzerinde 'Okuma Odasına Hoş Geldiniz' yazan küçük bir tabela koydu. Parlak siyah gözleri sevinçle parladı. 'Bütün küçük hayvanlar kitap ödünç alabilir,' diye seslendi. Hafif bir esinti sayfaları çevirdi. Kızılgerdan birinin gelmesini umarak bekledi.

Kısa süre sonra yuvarlak yeşil gözlükler ve hardal sarısı örgü bir yelek giyen bir tavşan zıplayarak geldi. 'Ne güzel bir kütüphane!' dedi, uzun kulakları seğirerek. 'Bir kitaba bakabilir miyim?' Kızılgerdan sevinçle başını salladı. Tavşan havuçlarla ilgili bir kitap seçti ve okuyabilmek için oturdu. Kızılgerdan gülümsedi. Kütüphanesi işe yarıyordu!

Sonra minik bir bez çanta taşıyan küçük bir fare telaşla geldi. Boynunda küçük kırmızı bir atkı vardı. 'Kitapları çok severim!' diye ciyakladı. Kocaman yuvarlak kulakları heyecanla kıpırdadı. Kızılgerdan ona cesur farelerle ilgili bir hikâye gösterdi. Fare kitabı ödünç aldı ve yakında geri getireceğine söz verdi. 'Dostluk büyüyor,' diye düşündü kızılgerdan.

Ama öğleden sonra ilerledikçe gökyüzünde kara bulutlar belirdi. Rüzgâr şiddetlendi ve ilk yağmur damlaları düşmeye başladı. Kızılgerdan endişeyle kitaplarına baktı. 'Olamaz! Yağmur onları mahvedecek!' diye haykırdı. Rafı bir yaprakla örtmeye çalıştı ama rüzgâr yaprağı uçurdu.

Küçük fare yağmuru ve kızılgerdanın endişeli yüzünü gördü. 'Ben yardım edebilirim!' diye ciyakladı. Minik ayakları su birikintilerinde sıçrayarak hızla yanına koştu. 'Kitapları kurtarmalıyız!' Kızılgerdan başını salladı. 'Çabuk, oyuk ağaca!' dedi. Fare bir kucak dolusu kitap kaptı ve büyük oyuk meşeye doğru koştu.

Yağmur daha da şiddetlendi ama kızılgerdan ve fare birlikte çalıştılar. Kitapları kucaklarında ve farenin minik çantasında taşıdılar. Kızılgerdanın mavi önlüğü ıslandı, farenin kırmızı atkısından su damladı ama durmadılar. 'Bir sefer daha!' diye seslendi kızılgerdan. Fare başını salladı ve bütün kitapları kurtardılar.

Oyuk ağacın içi kuru ve sıcacıktı. Kızılgerdan ve fare kitapları yumuşak bir yosun yatağının üzerine güvenle yığdılar. İkisi de ıslak ve yorgundu ama mutluydular. 'Teşekkür ederim, küçük dostum,' dedi kızılgerdan. 'Çok cesur ve hızlısın.' Fare gülümsedi. 'Sen de kitaplarını paylaştığın için çok iyisin,' dedi.

Yağmur, ağaca hafif bir davul gibi vuruyordu. Kızılgerdan ve fare kitapların arasında yan yana oturdular. 'Beklerken okusak mı?' diye sordu kızılgerdan. Fare hevesle başını salladı. Bir hikâye kitabı açtılar ve birlikte okudular. Kızılgerdanın siyah gözleri sevinçle parladı. 'Bu, tek başına okumaktan bile güzel,' diye düşündü.

Dışarıda yağmur dinmeye başladı. Yeşil gözlüklerini ve hardal sarısı yeleğini giyen tavşan, oyuk ağaca doğru zıpladı. Kızılgerdan ile fareyi okurken gördü. 'Size katılabilir miyim?' diye sordu. 'Elbette!' dedi kızılgerdan. Tavşan sıkışıp aralarına girdi ve cesur bir tavşanla ilgili bir hikâye okudular. Oyuk ağaç kahkahalarla doldu.

Sonra utangaç bir kirpi başını uzattı. Dikenli kahverengi sırtı ıslaktı ve küçük mor bir papyon takmıştı. 'Hikâyeler duydum,' diye fısıldadı. 'Ben de dinleyebilir miyim?' Kızılgerdan onu sıcak bir şekilde karşıladı. 'Gel, gel!' dedi. Kirpi kıvrılıp yattı ve fare, bir dost bulan bir kirpiyle ilgili bir hikâye okudu. Kirpinin küçük siyah gözleri parladı.

Hikâyeden sonra kirpi yumuşak bir sesle konuştu. 'Paylaşacak bir masalım var,' dedi. 'Kaybolmuş bir düğme ve iyi kalpli bir böcekle ilgili.' Herkes dinledi. Bitirdiğinde patilerini ve kanatlarını çırparak alkışladılar. Kızılgerdan gülümsedi. 'Hikâyeler harikadır,' dedi, 'ama onları yeni dostlarla paylaşmak daha da güzel.' Diğerleri başlarını salladı.

Yağmur durmuştu ve güneş yaprakların arasından görünüyordu. Su damlaları minik elmaslar gibi parlıyordu. 'Hadi dışarı çıkalım,' dedi kızılgerdan. 'Okuma Odası yeniden açık!' Kuru kitapları rafa geri taşıdılar. Tavşan yardım etti, fare en küçük kitapları taşıdı ve kirpi burnuyla bir yığını itti.

Meşe ağacının altına döndüklerinde kızılgerdan kitapları yeniden yerleştirdi. Ama artık onları paylaşacak daha çok dost vardı. Tavşan bir bahçe hikâyesi ödünç aldı, kirpi bir macera masalı seçti ve fare dostlukla ilgili bir kitap aldı. Kızılgerdan hepsini izledi. İçi sevinçle doldu. 'Kitaplar bizi bir araya getirir,' diye cıvıladı.

O günden sonra minik açık hava kütüphanesi hiç sessiz kalmadı. Hayvanlar okumaya, kitap ödünç almaya ve hikâye paylaşmaya geldiler. Kızılgerdan mavi önlüğünü giyip her birini karşıladı. Fare sık sık yardım etmek için kaldı, kırmızı atkısı kitapların önünde parlıyordu. 'Sen benim ilk yardımcımın,' dedi kızılgerdan. 'Ve ilk dostum,' dedi fare.

Böylece büyük meşe ağacının altında kızılgerdanın okuma odası, hikâyelerin ve dostlukların büyüdüğü bir yer oldu. Kızılgerdan, kitapların harika olduğunu ama hikâyeleri yeni dostlarla paylaşmanın daha da güzel olduğunu öğrendi. Ve gelen her küçük hayvan, her zaman sıcak bir karşılama ve güzel bir masal bulacağını biliyordu.